

for, at alle børn i Frederikshavn Kommune får fire koncerter om året. Det ville jeg da ønske at man gjorde. Det er man da velkommen til, det skal staten da ikke stoppe.

Staten bidrager med et flot beløb gennem Musikudvalget, det er den prioritering, man har, og så kan kommunerne prioritere lige så meget, de selv vil. Det ville jeg da ønske at de gjorde. Hvis man virkelig har det så højt på prioriteringslisten, skal man da sørge for, at alle børnene får fire koncerter af kommunerne. Det ville være meget flot, og det ville jeg da hilse velkommen.

Kl. 16:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er der en medspørger, der har meldt sig, og det er hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 16:10

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg synes, at det er lidt sjovt, det her. Det er jo dejligt, at vi hygger os. Jeg synes, det er sjovt at høre ministeren slynge om sig med tal på de beløb, der gennem årene er givet til Kunstrådet, mens det er helt galt, når vi bruger tal og Levende Musik i Skolen bruger tal. Det synes jeg er lidt sjovt at sidde og høre på.

Spørgsmålet lyder: Hvordan mener ministeren at skolerne, som gør så meget for de her ting, skal forholde sig til den her udmelding, der, som jeg hører det, lyder, at regeringen ikke ønsker at støtte børnekulturen ret meget? Skal de give op? Skal de fortsætte med at kæmpe, eller hvad skal de gøre? Det er jo klart, at når de kæmper så meget, som vi ved at de gør ude på skolerne, så kan det være svært at fortsætte, når det, de kæmper for, egentlig bliver stoppet gang på gang.

Kl. 16:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:11

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

De tal, som jeg fremlægger, er selvfølgelig korrekte. Så der er ikke nogen diskussion om tallene, sådan er det, det er de rigtige tal. Det er også derfor, at jeg synes, at man kan diskutere ud fra dem.

Tilbage til børnekulturen: Jeg tror, at hvis man går til alle kommuner, også kommuner i spørgerens bagland, vil man konstatere, at regeringen gør utrolig meget for børnekulturen. Jeg tvivler på, at spørgeren kan finde nogle kommuner i sit bagland, hvor man ikke siger: Regeringen gør alligevel meget. Vi har Børnekulturens Netværk, vi har Huskunstnerordningen, som

betyder, at kunstnere kommer ud på skolerne, hvilket vi finansierer, så man ude på skolerne møder forfattere og musikere. Vi har et væld af andre aktiviteter. Vi har åbnet museer for børn, vi har sikret gratis adgang for børn og unge til alle landets museer, vi har e-museum, så man får museerne ind på skolerne, vi har rigtig mange aktiviteter, og vi prioriterer således børnekulturen meget højt.

Kl. 16:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 16:12

Leif Lahn Jensen (S):

Et enkelt eksempel: Ministeren har et brev liggende fra en person i mit område, som ikke er tilfreds med det her. Det er bare et eksempel fra mit område.

Musik i Tide har et mål, der hedder, at senest i 2014 skal alle børn opleve mindst en koncert om året. Er ministeren enig i det mål, og hvis ministeren er enig i det, hvordan vil ministeren så sørge for, at målet nås? Jeg hørte før ministeren sige, at kommunerne skal frem på banen. Hertil vil jeg sige, at jeg synes, det er typisk for regeringen: Man skærer i budgetterne, man skærer hele tiden, og bagefter siger man så, at det er op til kommunerne. Der må da være en måde, hvorpå regeringen går ind og tager lidt mere ansvar.

Kl. 16:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:13

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

[Lydudfald] ... Kommunerne har et ansvar, og kommunerne – den sang behøver vi ikke at tage en gang til – har fået tilført et tocifret milliardbeløb ekstra til forskellige ydelser, og så må man jo prioritere, som man vil, ude i kommunerne. Jeg kan kun opfordre til – og der mener jeg, at vi, der interesserer os for kulturen, må gøre fælles sag – at man prioriterer kulturen ude i kommunerne, og hvis der skal være en skolekoncert pr. elev pr. år, hvad jeg synes er en aldeles fremragende idé, et godt mål, et rigtig godt projekt og en god vision, så må kommunerne prioritere det. Det er altså kommunerne, som har ansvaret for skolerne i det her samfund, det er ikke staten. Det er kommunerne, der har ansvaret for børnekulturen ude lokalt, det er ikke staten. Det, at vi har en stat og en regering i Danmark, som trods alt putter nogle penge i det, er flot, og det er også anderledes end i de fleste andre lande, men kommunerne må altså prioritere det her, og